

SLOVENSKI NAROD

Ishaja vsak dan popoldne, izvenredno nedelje in praznike. — Inzerati do 30 petih vrst a Din 2.-, do 100 vrst a Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3.-, večji inzerati peti vrsta Din 4.-. Popust po dogovoru, inzeratni javke posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inosejstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knažjova ulica št. 5

Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Smetanova 44/I. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strommayerjeva ulica 1, telefon št. 65, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 181. Račun pri poštnem čekovnem savodu v Ljubljani št. 10.351.

MINISTER TRGOVINE G. DEMETROVIČ O GOSPODARSKI POLITIKI VLADE

Vlada dela na to, da z zagotovitvijo novih trgov izboljša položaj kmečkega prebivalstva — Minister napoveduje nadaljno znižanje obrestne mere in kartelskih cen

Beograd, 9. julija r. Včeraj se je vršil v Prijedoru velik zbor JNS, ki se ga je udeležilo nad 8.000 ljudi iz vsega prijedorskega sreza. Na shodu je med drugimi govoril minister za trgovino in industrijo, ki je obširno pojasnil prizadevanja vlade za ozdravljenje gospodarskih prilik in odstranitev sedanjih težav.

V svojem govoru je g. minister uvodoma orisal razvoj prilik pred in po šestem januarju 1929 in naglasil potrebo narodne slege, ki jo JNS vselej in povsod propagira. Sloga je potrebna že zaradi tega, ker se vedno bijemo boj, ne krvav, a zato nič manj hud in usoden boj za gospodarski obstoj. Nato je g. minister obširno pojasnil ukrepe, ki jih je izdala vlada doslej, da omili težko gospodarsko stanje najširših slojev naroda, predvsem kmečkega ljudstva, ki je od gospodarske krize najhuje prizadeto. Da bi se kmetu kolikor mogoče pomagalo, je vlada gledala pred vsem na to, da sklene ugodne trgovinske pogodbe, ki bodo omogočile povečanje našega izvoza in s tem izboljšanje cen tudi na domačem trgu. V Evropi je v zadnjem času vendar le prodrlo prepričanje, da se industrijske države ne morejo enostavno zapreti pred agrarnimi državami, kajti če agrarne države ne mo-

rejo izvažati svojih pridelkov, tudi ne morejo kupovati industrijskih izdelkov, kar je imelo za posledico porast brezposelnosti in gospodarski zastoj v industrijskih državah. Dočim naš kmet še nekako, četudi slabo, živi in mu ni treba ravno stradati. V tej in taki trgovinski politiki je ključ za rešitev vseh naših ekonomskih problemov. Zagotavljam vas, je rekel g. minister, da je vlada vložila v to ves svoj trud in kakor sami vidite, uspehi niso izostali. Kljub temu pa seveda naš gospodarski položaj še vedno ni rožnat in potrebne bodo še mnoge žrtve, ki jih moramo doprinesiti vsi skupaj. Eno pa je gotovo: Vse žrtve ne smejo in ne bodo več padle samo na siromaka in na kmeta, marveč jih morajo v enaki meri doprinesiti vsi sloji po svoji moči in v skladu z interesi skupnosti.

Vlada se intenzivno bavi z vsemi aktualnimi gospodarskimi vprašanji. Obrestna mera se mora še nadalje znižati in prepričani smo, da bodo kartelske cene tovarniških proizvodov. Z vsa sigurnostjo konstatiram, da se bo obrestna mera še bolj znižala, kakor se je že z uredbo o maksimiranju obrestne mere. Vlada bo storila vse, da splošni nivo cen približa cenam kmečkih pridelkov in kmečkim dohodkom. V tem pogledu bodo v kratkem izdani ukrepi, da se primerno znižajo cene kartelskih tovarov. Stori bomo tudi vse za tako zvano sodelovanje stanov, da bi mogla narodna zajednica lažje pretrpeti in preboleti krizo in da se življenjske prilike vseh izboljšajo.

Na vsem je potrebna ena osnovna misel: Naš narod je kmečki narod in mi moramo storiti vse, da ta naš kmečki narod dvignemo in očuvamo. Greše pa oni, ki pravijo: kmet je stan. Ne, kmet je naš narod! Na kmetu sloni naša država, ki se brez kmeta ne bi mogla držati. Kmečko ljudstvo je tisto, ki nas je ohranilo v najtežjih časih, kmet je izvor vse naše moči, on je ohranil našo narodno dušo, in zato je in mora biti naša prva in glavna vodilna misel, da storimo vse, da kmeta ohranimo in mu omogočimo dostojno življenje.

Govor ministra Demetroviča so sprejele zbrane množice z viharnim odobravanjem in pritrdjevanjem.

Avstrijska mladina v Hitlerjevem taboru?

Številne izključitve zaradi hitlerizma od osnovnih do visokih šol — Šolske počitnice zadajejo vladi nove skrbi — Novi atentati — Aretiranci v zaporih znoreli

Dunaj, 9. julija r. Po vesteh iz Inomosta se opaža v obmejnih pokrajinah na Tirolskem in Solnograškem zopet živahnija akcija narodnih socialistov. Sprva se je mislilo, da bodo dogodki 30. junija v Nemčiji zmedli avstrijske hitlerjevce ter da bodo ustavili svojo teroristično akcijo, ki vzmernirja vso avstrijsko javnost. Sedaj pa izgleda, da jo bodo le še bolj pospešili in ojačili. Posebno bojazan zbujajo v vladnih krogih dejstvo, da se bo te akcije v dobi počitnic aktivno udeleževala tudi srednješolska in visokošolska mladina, ki je skoro vsa v hitlerjevem taboru. Več sto studentov so že zaradi tega kaznovali, zadnje dni pa je bilo 175 dijakov srednjih šol izključenih od nadaljnjega študija, ker so sodelovali pri hitlerjevskih demonstracijah. Hitlerizem se je začel pojavljati celo v meščanskih in osnovnih šolah in so oblasti tudi v teh šolah izključile 150 učencev, kar je zbudilo v javnosti veliko ogorčenje, saj so to decena, stara komaj 10 do 14 let, za katero je pač kaznen izključitve mnogo prehuda. Vse intervencije staršev pa niso nič zalegle in otroci se ne bodo mogli učiti ni-

ti kakega rokodelstva, ker nimajo predpisane šolske kvalifikacije. Zato je ukrep vsekakor skrajno brutalen. Če mladine ne bodo pridobili z zgledi, jo bodo z brutalnostjo še manj.

V telu večerajšnjega dne je bilo zabeleženih zopet mnogo atentatov, demonstrativnih eksplozij in raznih demonstracij, ki pričajo, da ima hitlerizem v Avstriji vedno večjo zaslombo v širokih ljudskih slojih. Na Dunaju je bilo osem večjih in manjših eksplozij, v provinci pa o vseh atentatih niti več ne poročajo, ker so tako številni, da skoro ni kraja več, kjer bi jih ne bilo.

Veliko pozornost v javnosti so izzvale vesti, da so nekatere socialistične pravke, ki so bili aretirani v zvezi s februarjsko revolucijo, prepeljali v bolnico za duševno bolne. Med njimi sta bivši socialni demokratski narodni poslanec Albert Sever, sestra Julija Deutscha, gospa dr. Poper. Oba sta bila ves čas v zaporu. Zato splošno mislijo, da so ju v zaporu tako dolgo mučili, da se jima je omračil um. Najbrž so hoteli iz njih izsiliti razna priznanja in odkritja.

Kongres slovanskih stenografov v Pragi

Ustanovitev Zveze slovanskih stenografov in izvolitev stenografskega znanstvenega zbora

V četrtek in petek so zborovali v Pragi na svojem 11. kongresu stenografi slovanskih držav. Kongres je bil združen z IX. kongresom češkoslovanskih stenografov. Za predsednika je bil izvoljen prof. Jemelik, za podpredsednika pa ravnatelj zagrebške gimnazije Nikola Zic, šef stenografske službe jugoslovanskega senata Ante Sekorac in ravnatelj meščanske šole v Brnu F. Polcar. Pokrovitelj kongresa je bil praški primar dr. Baxa. V imenu jugoslovanske delegacije je pozdravil kongres A. Sekorac. Pozdravne brzojavke so bile poslane kralju Aleksandru, carju Borisu in prezidentu Masaryku.

Svečani otvoritvi so sledili referati. Dr. Škrebil iz Beograda je izrazil mnenje, da enoten vseslovanski stenografski sistem ni potreben. Napaka je, da imajo Srbi in Hrvati dva različna prevoda po Gabelsbergovem prevodu. Z 9 let se dela na izpopolnitvi in poenotenju jugoslovanske stenografije, ki se bo močno razlikovala od prvotne Gabelsbergove stenografije. Jugoslovanski praktični stenografi ne morejo na ljubo slovanski solidarnosti odstopiti od sedanje sistema, ker potrebujejo hitro in točno stenografijo.

Bivši šef stenografske službe narodnega sobranja v Sofiji Vasil Vasilev je omenjal, da je bila stenografija v Bolgariji uvedena leta 1879 z Bezenškovim prevodom Gabelsbergovega sistema in da bolgarski stenografi ne vidijo potrebe po novem sistemu, pač so pa potrebne izpremembe v prevodu. A. Sekorac je navajal zanimiva pravila o parlamentarni stenografiji in naglašal njene nujne posebnosti. Zanimiv je bil tudi pismeni referat A. Jurkoveškega o stenografiji v Sovjetski Rusiji. V Rusiji stenografi ne poznajo brez-

posebnosti. Njihovo število narašča, vendar jih je pa še vedno premalo. Plačani so približno tako, kakor najboljši plačani inženjerji.

Ravnatelj Golubov iz Sofije je izrazil mnenje, da se pri različnosti slovanskih jezikov ideja vseslovanske stenografije ne da uresničiti. To bi bilo mogoče le, če bi imeli slovanski narodi skupni jezik. S kompromisnim sistemom bi ne bilo ustrezno nobenemu slovanskemu narodu. Is slovanskega vidika Herout-Mikulinov sistem ne zedinja, temveč bolj oddaljuje. Vseslovanska stenografija sploh ni potrebna, pač je pa treba delati za politično in kulturno zблиžanje, kajti slovanstvo ima bodočnost zaradi svojih bioloških prednosti pred zapadom. Čeprav vseslovanska stenografija ni dosegljiva, je predlagal Golubov ustanovitev Zveze slovanskih stenografov in vseslovanskega znanstvenega zbora.

K besedi se je odzval še več govornikov, med njimi tudi Makso Horvat iz Varšave, ki je prevedel Herout-Mikulinov sistem v srbohrvaščino in pa ravnateljica stenografske šole v Subotici Terezija Faber, ki je poročala o uspehih svoje šole, kjer se poučuje na temelju stenografije jugoslovanske, francoske in nemške slovnice. Na kongresu je bila ustanovljena Zveza slovanskih stenografov in izvoljen znanstveni stenografski zbor. Končno je bila sprejeta daljša resolucija, ki se zavzema zlasti za to, da bi se stenografija uvedla kot obvezen predmet na srednjih in meščanskih šolah. Slovanski narodi so pozivajo, naj sestavijo svoje originalne stenografske sisteme, da bi na njihovem temelju prišli do enotnega temelja slovanskega sistema.

Z avtocomarom v Slovenske gorice

Maribor, 8. julija.

Prispelo je končno že težko pričakovano vozilo, ki mu pravijo avtocomar. Ponosna je lahko mestna občina mariborska na to veliko pridobitev, ki bo povzdignila sloves mesta in Mariborčanov. Brez veličasten je pogled na to veliko in mogočno rumeno rdeče vozilo, izdelano v dovršeni eleganci, razkošno in udobno. Kako so gledali Mariborčani, ko je krenil mestni avtocomar v sredo prvih po mestnih ulicah. V prvih popoldanskih urah se je zbralo okrog avtocomara na Trgu svobode nad 30 mestnih uradnikov s soprogami ter drugi gostje, ki jih je povabil predsednik Mestnih podjetij g. Saboty na krstno vožnjo. Vzhitni smo bili vsi, ko smo doznali, da bodo novo vozilo krstile naše solčnice Slovenske gorice. S tem je simbolično pokazano, da je mestni avtocomar namenjen izletom širom naše domovine, pa tudi preko meja naj ponese vozilo glas o Mariboru in Mariborčanih. Brž smo zavze-li mesta na udobnih mehkih sedežih, ki jih je tapacirala ljubljanska tverka Belantič. Skoro neslišno je zabnel motor in nas potegnili po Aleksandrovi cesti. Peljali smo se skozi gost šapir radovednih gledalcev. Krasen razgled na vse strani. Nekaj minut je preteklo in že so nas sprejele Slovenske gorice v svoje solčno naročje. Mimo Pesnice in St. Ilija smo odbrzeli po novo izpeljani cesti proti Čmureku. Poletno sol-

ce je obilavalo zemljo z zlatimi žarki, ki so se odbijali na bleščečem vozilu. Na obeh straneh so nas pozdravljale dobro obetojče gronice in s sadjem obloženo drevje. Da tu je blagoslov slovenske zemlje in prav je dejal nekdo med vožnjo, da v Slovenskih gorah solnce nikdar ne zaide. Ko smo se tako opajali nad lepoto te rajске zemlje, sem blagorajal narodno obrambna društva, ki si bodo lahko za malenkostno reziro na njela mestni avtocomar in pohitele v njem na naše meje med utehe željne ljudi. Čmureški grad nam je naznanil, da se bližamo slovenskemu Čmureku. Se en ovinek, pa se nam je prikazala kalna Mura, ki reže prelepo zemljo na dvoje. Ne da se z besedami popisati veličastni razgled preko Slovenskih gor in avstrijsko stran in nehoti se skrči srce ob misli, da je meja vsakala v živo, ko je tako krivično razdelila našo zemljo in ljudi v dvoje.

V takem razmišljanju smo dospeli že vnovič do državne meje v Gornji Radgani, kjer smo se nekoliko zadržali in se zapletli v živahen pogovor s tamkajšnjimi Slovenci. Toda vse prekrete je bil odmor. Že smo se vrnili v avtocomar, ki nas je potegnil v prelepo Kapelo na prijaznem okrog in okrog s trtami obdanem gričku. Tu je menda najlepši kraj vseh vinorodnih Slovenskih gor, kajti od prijazne cerkvice imaš krasen razgled po vsem prostornem Premurju. V kratkem času smo dospeli mimo Sv. Antona do Sv. Trojice s tremi mogočnimi stolpi. Ta cerkva je edinstvena v teh krajih in njen sloves gre daleč neokrog.

Francija in Anglija

Barthou v Londonu ne bo sklepal nikakih pogodb, marveč se bo le sporazumel z angleško vlado o enotnem stališču

London, 9. julija. AA. V zunanjem uradu so se dopoldne začeli razgovori med Anglijo in Francijo. Na angleški strani se teh razgovorov udeležujejo John Simon, Eden in Vansittart, na francoski strani pa Barthou in Piétri. Mislijo, da so prvi razgovori posvečeni izmenjavi misli o splošnem razorožitvenem vprašanju.

Pariz, 9. julija. AA. Diplomatska urednica »Oeuvras« piše o bližajočih se razgovorih med Barthoujem in britanskimi državni in pravi, da mu je ugleden angleški državnik izjavil, da se danes od Velike Britanije ne zahteva več, naj bi pristopila k paktu o vzajemni pomoči, čigar načrt je izdelala Francija, saj je Velika Britanija podpisala locarnski dogovor. Po drugi strani je Francija glede na Barthoujev obisk v Londonu sporočila britanski vladi, da ne namerava od nje zahtevati naknadnih jamstev izven obveznosti, ki izvirajo iz locarnskega dogovora. Francija je zadovoljna z obveznostjo, ki jo je prevzela Velika Britanija, da bo sodelovala pri obrambi francoskih meja, če bi kdaj Francijo napadel.

Pariz, 9. julija. AA. Diplomatski urednik »Echo« de Paris, Pertinax se obširno bavi z razgovori, ki jih bo imel v Londonu g. Barthou z britanskimi državni in, in pravi med drugim: G. Barthou ne misli v Londonu zahtevati kakšnih novih obveznosti od Velike Britanije. Francoski zunanji minister je šel v angleško prestolnico na vabilo predsednika britanske vlade Macdonalda, ki ga pač ni mogel odkloniti. Edini

namen Barthouja pri razgovorih, ki se bodo danes in jutri vršili v predsedstvu britanske vlade, ni da pridobi Veliko Britanijo za dejansko sodelovanje pri paktu o vzajemni pomoči, ki jih organizira Francija, temveč da si zagotovi dobrohotno naklonjenost britanske vlade do teh paktov. Po sedanjih londonskih razgovorih, zaključuje Pertinax, si bomo na čistem ali bo ta Barthoujev načrt uspel.

Pariz, 9. julija. AA. Havas poroča: Listi razpravljajo o okoliščinah, v katerih potuje Barthou v London, in zavračajo neke glasove, ki so hoteli zasejati zmedo o namenih francoskega zastopnika v Londonu. Pri tem listi naglašajo, da potuje Barthou v London na Macdonaldovo vabilo, ki mu ga pač ni kazalo odkloniti. V Londonu bo govorila o celotnem kompleksu vprašanj v zvezi z evropskim položajem, da se doseže jasnost na obeh straneh o teh vprašanjih. Pri tem ne gre za nikak konkretne in neposredne cilje.

Karakteristika teh razgovorov, piše »Petit Parisien«, je, da na nobeni strani ne pričakujejo takojšnjega pozitivnega rezultata. Vprašanja uspeha ali neuspeha torej ni, prav tako se pa tudi ni bati neuspehov, ki se po navadi pojavljajo pri neprijetnih razgovorih. Svaha teh razgovorov je v bistvu podprtvanje potrebe po medsebojnem sporazumu in tiha potrditev obeh vlad, da je prva naloga, da druga drugo čimbolj razume, da bosta mogli kar najučinkoviteje združiti svoja prizadevanja za ohranitev miru.

Suša in pomanjkanje vode v Angliji

Vodo dele na karte, kakor med vojno živila — Suša je uničila vse posevke

London, 9. julija. r. Vročina, ki traja že več tednov, je začela sedaj še naraščati. Zadnje tri dni so zabeležili v senci 28 do 32 stopinj Celzija, na solncu pa mnogo preko 50. Dolgotrajna vročina ima za posledico silno sušo, kakršne v Angliji že desetletja ne pominjajo. Po vsej deželi je začelo primanjkovati vode. Londonski vodovod ima v svojih rezervoirjih vode samo še za dva do tri tedne. Oblasti so zaradi tega izdale stroge odredbe za največje varčevanje z vodo. Prestopki se kaznujejo z zaporom od 3 do 90 dni. V nekaterih krajih je tako pomanjkanje vode, da jo delijo na karte, kakor za časa vojne živila. Na osebo in dan pride po 3 do 4 litre vode. Največ trpi živina, ki jo morajo goniti mnogo ur daleč do vode. Tudi polja so tako izsušena, da je

setev v nekaterih pokrajinah dočela uničena.

Newyork, 9. julija. r. Več tednov trajajoča vročina je sedaj malo popustila. Nastale pa so silne nevihte z orkani, ki povzročajo obilo škode.

Zasedanje senata

Beograd, 9. julija. p. Danes popoldne bo senat nadaljeval svoje delo. Dopoldne se je vršila v kabinetu predsednika senata dr. Tomašića konferenca z ministrskim predsednikom in člani vlade. Kakor za-trjujejo, bo senat še v teku tega tedna končal svoje delo, kakor bo odšel na parlamentarne počitnice.

Podržaj bo izpuščen?

Dunaj, 9. julija r. Kazenska preiskava proti Ivanu Podržaju, ki so ga osumili množicstva, umorov in raznih sleparij, je zaključena. Danes bo dunajsko deželo sodišče izročilo preiskovalne spise ameriškemu poslaniku in mu ponudilo izročitev Podržaja ameriškim oblastvom. Če Amerika, ki tega doslej ni storila, ne bo zahtevala njegove izročitve, bo Podržaj s svojo ženo izpuščen na svobodo, ker v Avstriji ni ničesar zagrešil in ni nobenega poviada, da bi se ga kazensko preganjalo.

Zaključek delavske olimpijade v Pragi

Praga, 9. julija. AA. ČTK poroča: Včeraj se je končala tretja delavska olimpijada. Pri tej priliki je defiliralo po mestu okrog 30.000 delavcev-telovadcev, ki jih je prebivalstvo prisrčno pozdravljalo. Prestolniške ulice so bile okrašene z zastavami. Popoldne se je končala javna telovadba, na katerem programu so bile med drugim tudi vojaške vaje. Telovadbi je prisostvovalo skoraj 120.000 gledalcev.

Nesoglasja v Grčiji

Pariz, 9. julija. AA. Po vesteh, ki jih priločuje neka pariška časopisna agencija, obstoje med predsednikom grške vlade Tsaldarisom in vojnim ministrom generalom Kondilissom razna nesoglasja, ker bi se Tsaldaris hotel pobotati z opozicijo. General Kondiliss je imel včeraj govor, v katerem je nastopil zoper tako politiko predsednika vlade in dejal: G. Tsaldaris lahko počne kar hoče, toda jaz ne maram izvršiti političnega samomora. Glede na glasove nekih tujih listov o dozdnevni Kondilissovi nameri, da bi proglasil vojaško diktaturo na Grškem, je treba poudariti, da je atenska agencija te vesti kategorično demantirala.

Titulescu odpotoval na odhiti

Bukarešta, 9. julija. AA. Rador poroča: Zunanji minister Titulescu je sredi odpotoval v inosejstvo na odmor. Nekaj dni bo prebil v Benetkah, nato pa odpotuje v južno Francijo.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA
Devize. Amsterdam 2309.85—2321.21. Berlin 1303.47—1314.27. Bruselj 796.35 do 800.29. Curih 1108.35—1118.55. London 171.42—173.02. New York 337.72 do 3405.98. Pariz 224.65—225.77. Praga 141.37 do 142.20. Trst 291.90—294.30 (premlja 28.5%). Avstrijski šiling v privatnem klirgu 9.10—9.20.

INOZEMSKA BORZE
Curih. Pariz 20.27. London 15.50. New York 307.25. Bruselj 71.35. Milan 26.38. Madrid 42.0250. Amsterdam 208.40. Berlin 117.80. Dunaj 57.20. Praga 12.76. Varšava 58.10. Bukarešta 3.05.

Velik shod trboveljskih rudarjev

Vzorna enodušnost, sloga in discipliniranost rudarskega delavstva je odvrnila najhujši udarec

Trbovlje, 8. julija. Včerajšnji shod rudarskega delavstva, ki se je vršil ob 16. uri na dvorščini Delavskega doma, je bil še mnogo večji kot zadnji. Tokrat je prišlo na shod tudi veliko število rudarjev iz Hrastnika in Zagorja, da slišijo poročila svojih voditeljev, ki so se udeležili pogajanj v Ljubljani. Kazalo je, da se je rudarsko delavstvo do zadnjega udeležilo tega shoda, številno zastopani pa so bili tudi vsi ostali stanovi in sloji prebivalstva rudarskih revirjev.

Shod je otvoril načelnik II. skupine rudarske zadruga g. Filip Murn, ki se je rudarskemu delavstvu zahvalil za vztrajnost v borbi, zahvalil pa se je tudi državi in upravi, zlasti pa tudi vsej javnosti, ki je s tolikimi simpatijami sprejemala obrambni boj rudarskega delavstva.

Nato je povzel besedo predsednik akcijskega odbora in pokrajinski načelnik II. skupine g. Pliberšek, ki je izbrano poročilo o pogajanjih s TPD v Ljubljani. Rezultat prvih pogajanj dne 5. t. m. je bila izjava TPD, da na zahtevo vlade preključuje vse izdane ukrepe. Medtem je dospel v Ljubljano minister za šume in rudnike g. dr. Urmanski, ki je odredil nova pogajanja. Pozvani so bili v Ljubljano zastopniki delavstva iz vseh treh revirjev, ki so se udeležili teh pogajanj, pri katerih naj bi se dosegel sporazum. Delavski zastopniki so izjavili, da imajo od delavstva pooblastilo, da ne popuste niti za las. Po silnim vtisom akcije rudarjev v rovih so se vršila pogajanja in le temu se imajo rudarji zahvaliti, da so bila ugodna zaključena. Gospod minister je svetloval vsestransko zmernost, kajti država je na eni strani dolžna, da štiti socialna šibkejša sloja, na drugi strani pa tudi, da prosperira gospodarstvo v državi. Izjavil je, da bo skušal doseči za rudnike TPD večja naročila premoga, tako da bi delavstvo bilo vsaj 2 dni na mesec več zaposleno nego doslej. Med pogajanjmi je g. minister izločil ostale delegate ter se dalj časa pogovarjal samo z zastopniki rudarskega delavstva iz trboveljskih revirjev. Z globokim razumevanjem je poslušal poročila rudarskih delegatov o socialnem položaju v rudnikih, prav posebno pa se mu je poznala žalost na obrazu, ko so mu delavski zaupniki predložili žrtve rudarske borbe, ki so jih prepeleli v bolnice. G. minister je pokazal za rudarsko delavstvo živo zanimanje ter je zastopnike delavstva zagotovil, da lahko takoj burzovijo, če bi se delala rudarjem kakšna krivica, da bo takoj ponovno prišel v rudnike. (Burno odobravanje in živjo klic.)

Potem je nastopil član akcijskega odbora g. Jurij Arh iz Zagorja, ki je bvalil složnost rudarskega delavstva, ki je največje pripomočnik k uspehu. Toda delavstvo se mora zavedati, da borbe še ni konec, da je to prav za prav šele začetek, zato mora svojo solidarnost še utrditi.

Kot tretji govornik je nastopil član akcijskega odbora g. Jakob Struc, ki je dejal, da je sicer dolgo trajalo, preden se je delovno ljudstvo zedinilo v enotno fronto, vendar se ni prepomno. V tej borbi nas je podprla vsa javnost, zato je naša dolžnost, da se zahvalimo vsem, ki so nas podpirali, prav posebno pa ministru za šume in rudnike g. dr. Urmanskemu, ki je v resnici socialen minister. Govornik je apeliral na solidarnost tudi v bodoče.

Član akcijskega odbora g. Križnik Filip je grajal nekatere malodušne in druge, ki so v tej akciji skušali zasejati med rudarsko delavstvo razdor in nezaupanje. Nekateri so bili tako nedisciplinirani, da so se pričeli upirati odredbi, da bi šli na delo k vzdržbi jame, kar je predpisano po rudarskih policijskih predpisih. Obsojal je tudi posamezne vročevrtnice, ki so skušali nastopati po svoje, kar bi bilo le v škodo akcije. Poleg solidarnosti je nujno potrebna tudi disciplina, kar pa je rudarsko delavstvo v ogromni večini razumelo.

Burno pozdravljen je nastopil predsednik občastnega odbora Narodne odbrane g. dr. Cepuder, ki je govoril o pravici jugoslovenskega naroda, da dostojno živi na svoji zemlji. Naš narod je pretrpel vse hujše boje, šel je preko albanske Kalvarije, umrl je na Krku in Kajmakčalanu, toda ni kolonil, priporil si je zmago, ki je pomnila s stoletnimi tlačitelji. Končal je s poučkom, da ponosni jugoslovanski narod nikoli ne bo dopustil, da bi propadlo njegovo bedno delovno ljudstvo. (Burno odobravanje.)

V imenu trgovcev in obrtnikov je nastopil trgovec g. Pavlin, ki je čestital rudarjem k doseženemu uspehu, ki se prav za prav ne more imenovati uspeh, ker se je delavstvo ubranilo pred izgubo socialnih pridobitev. Delavstvo danes itak ne more nič več izgubiti, ker nič nima. Delavstvo pa ni ohranilo sebi eksistenco, marveč tudi obstanek ostalih revirskih slojev v rudarskih revirjih. Prišlo bodo nad delovno ljudstvo še težje preizkušnje, toda če bo tako enotno, kakor je danes, bo lahko prestalo vse težave. (Odobravanje.)

Končno je predčital g. Pliberšek še resolucijo radi izgubljenih šiftnov med gladovno stavko in zaradi nižjih rudniških namestencev, katerim naj bi družba tudi umaknila izdane redukcijske ukrepe, kakor jih je umaknila za delavstvo, in da naj oblastva štiti delavstvo in nameščenstvo pred eventualnimi represalijami. Resolucije so bile soglasno sprejete, nakar je predsednik shod zaključil.

Rudarji so se vrnili na delo

Trbovlje, 9. julija.

Po silnem razburjenju zadnjih dni je danes v našem premogetnem revirju povsod zavladala blažena tišina, kar se je pričelo v vseh rudniških TPD spet normalno delo. Čitali smo tudi že o obisku ministra g. dr. Urmanskega v rudnikih in o tamšnjem shodu. Danes vse delavstvo in tudi TPD z zaupanjem zreta proti Beogradu, odkoder pričakujejo čim prejšnjo izpolnitve ministrovega zavečevanja, da železniska uprava zvrši svoja naročila, bo TPD svoja dosežena bremena lažje zmagovale in bodo delavci delali dva dni v mesecu

več, tako da bodo imeli vsi dohodkov v gotovini in bodo lažje prenašali kritične čase. S povečanimi naročili, ki ima naša banovina gotovo pravico do njih se zaradi silne brezposelnosti, bo pa ustvarjena tudi podlaga za nadaljnja uspešna pogajanja med delavstvom in TPD, saj obe stranki pri težkem vprašanju kasete polno spravilivost in umerjenost in zato lahko z vsa gotovostjo upamo, da se je s današnjim dnem naselili v premogetnem revirju trajen mir, ki obeta vsem boljše čase.

Po borbi

Hrastnik, 9. julija.

Težka borba v rovih je končana. S strahom in zaupanjem, vendar trdno odločeno, je naš rudar vodil borbo za svoj obstanek in svoj vsakdanji kruh. Mirno in dostojanstveno je manifestiral svojo voljo do dela, do življenja in pravice. Nad 70 ur je vzdržal in zmagal je. V napetem pričakovanju je čakal konca pogajanj, ki so se vodila v četrtki v palači TPD v Ljubljani.

Prva vest je bilo telefonsko sporočilo

Kronistovi zapiski o suhi nedelji

Meščani so včeraj opazili, da se je vreme spremenilo in da je postalo toplo

Ljubljana, 9. julija.

Edini dan v tednu, ki o njem pišejo kronisti v posebnem znanosti, nedelja, je bil včeraj dovolj znamenit in dolgočasen. Da lahko danes ljudje vzamemo zopet z veseljem liste v roke. In pravijo, da morajo prečitati nedeljsko kroniko, češ, da jih vse drugo nič ne briga, ne rabuke v Nemčiji, suša v Angliji in ne poplave na Kitajskem. Zato je tudi včeraj kronist tako vestno beležil vse, kar ljudi najbolj zanima in kar ni zapisano drugje.

Naša Zvezda ima letos vse vrline letovišča. Celo nekakšni visokofrekvenčni žarki valove v nji, zlasti okrog tistega paviljona, ki nepristano kaže na dež. Kostanje so se spomladaj prerodili v veličastne kandelabre in pogajniki odganjali nekam sramežljivo kot puh pod nosom mlečnozobe fanta. In baš to je imenitno, ker je postala Zvezda zdravilišče za najrazličnejši revmatizem. Škoda, da tega ne ve še kdo, razen penzionistov.

Včeraj so bili solnčni žarki in Zvezdi še posebno zdravniki. Infra- in ultra- in vrv vredi kakšni žarki se so sijali. Našim letoviščarjem je kar sapa jemalo, topolmer se je pa katastrofalno odvil. Edino dobro, da nima še višjih števil. Letoviščarji so že umirali od žeje, ko so začeli vleči vžigalice. Tiste, ki je sprožil idejo, da naj zbrabjo, kdo bo dal za pijačo, je doletela sreča, da je potegnil usodno vžigalico. Na mah se mu je spremenil obraz in jadrno jo je popihal. Toda tudi druge je minil revmatizem ter so jo ubrli za dezertirjem. Topliška toplota v Zvezdi vpliva na moč tako blagodejno, da so se izredno pomladili, zato so tudi polni sijajnih zamisli. Nameravajo celo instalirati v paviljonu poleg barometra poseben instrument, ki bo kazal, kdaj jih bo obiskal pismonoša ob mesecu z denarjem.

Žeja se je manifestirala včeraj še marsikje. Meščani so opazili, da se je vreme spremenilo in da je postalo toplo. Kopalna sezona je bila končno otvorena in vsi si sežejajo v sveto dolžnost, da se morajo kopati. Kopati se je pa poseben pojem. To se pravi, da se moraš najprej namazati, da se cedi od tebe, koplješ se pa lahko kjorkoli. Meščani se najraje kopljejo na vrtovih, ne glede na to, ali imajo bazene ali čebre. Voda sploh ne igra posebne vloge.

Tragedija lovskega čuvaja

Umorjeni Meglič je umrl v naročju svoje matere.

Kranj, 8. julija.

Časopisi so mimogrede poročali o strašnem umoru lovskega čuvaja Janeza Megliča iz Loma pri Sv. Katarini. Orožniki so točno preiskali vzroke in potek zločina, tako da je danes mogoče popolnoma točno poročati o storjenem umoru.

V noči od torka na sredo prejšnjega tedna sta se vrčala okrog polnoči delavci Valentin Meglič, ki je znan kot strasten lovskec, in lovskec čuvaj Janez Meglič domov. Šla sta skupaj po cesti od Slapa proti Lomu. Nasproti Spanovega mlina je bil storjen strašni zločin. Po kratkem prepiru je Valentin Meglič napadel Janeza z nožem in ga zahrbtno zabodel v levo stran v višini srca, tako da je napadeni izkrcel. Janez se je nezavesten zgrudil in obležal ob cesti. Zločinca je odšel že naprej, pa ga je zaskrbelo, da morda Janez še ni mrtev. Zato se je vrnil, poiskal v bližini smrekovo deško in parkrat udaril z njo nezavestnega lovskega čuvaja. To mu še ni bilo dosti. Odvlekel je žrtev, ki je umirala v strašnih bolečinah, od ceste v potok Lomščico, ki teče vopredno s ceste. Po sledovih, ki so jih našli orožniki in komisija na mestu, je bil Janez toliko pri moči, da je s težavo prišel preko približno 40 cm globoke vode na drugo stran potoka. Pri tem pa je omagal, tako da ga je bilo, ko so ga našli, polovico v vodi, polovico pa na suhem. Umorjenega sina je našla okrog trah ponosi njegova mati in sosedje. Bil je še živ, kar mu je bilo srce, toda nezavesten. Umrl je v materinem naročju, ne da bi se zavedel.

Pokojni Janez Meglič je bil vester lovske čuvaj, uslužben pri tovarnarju Geosnerju iz Trlica; bil je zaposlen lovske čuvaj za lovišče v Lomu. Večkrat je zasledil pri lovske tativah Valentina Megliča, ki je bil seveda potem radi svojih tativ kaznovan in je sklenil, da se bo maščeval nad lovske čuvajem. Gorenjska podružnica Slovenskega lovskega dru-

štva v Kranju bo izposlovala za rodbino umorjenega Megliča zavarovalnino.

Valentin Meglič je star 45 let, ima ženo in tri otroke, ki so stari od 9 do 15 let in se nepekskrbljeni. Bil je že štirikrat kaznovan, večinoma radi lovske tativ. Mož je strasten divji lovec, s katerim so imeli lovske čuvaji in orožniki stalno opravilo. Ljudje, ki so oba poznali, se čudijo, da si je upal pokojni Janez iti z njim sam ponosi po samotni cesti. Vsi dobro vedo, kako ga je lovskec tativ sovražil in komaj čakal, da bi se maščeval.

Grozen roparski umor

V Slavonskem Šameu je bil v soboto ponoči storjen grozen zločin. Roparji so umorili 64-letnega tehničarja Stjepana Gruberovića, njegovo lepo mlado ženo Rozo in tašiča Marijo Horvat. Gruberovića je veljal za zelo premožnega posetnika, poleg tega je pa dobival 2000 Din mesečno pokojnino. Ljudem je posojal denar in zahteval je baže oduševske obresti. V soboto zjutraj je prišel k njemu prišeljeni Slovenec Jože Gezenčar. Trgal je na vrata in ker se ni nihče odzval, je obšla zla slutnja. Vlomil je vrata, in v spalnici je obšel kakor vkopan od groze, kajti zagledal je strašen prizor. Na okraavljeni posteli sta ležala mrtva Gruberovića in njegova žena z globočimi ranami na glavi. Iz katerih je še vedno tekla kri. Gezenčarju je bilo tako jasno, da gre za umor. Ko si je nekoliko opomogel od groze, je krenil naprej in v drugi sobi je našel na stolu v mlaki krvi Marijo Horvat. Tudi ona je imela globoke rane na glavi. V kotu je na drhtel od groze štiri letni otrok Rozine sestre, ki je tiste noči slučajno prenočeval pri Gruberovičevih. Tašča je gotovo slišala zločinca in hotela je klicati na pomoč, pa so jo najhujš umorili, še predno je odprla vrata. Odnosno je, da so prizanesli otročičku kot edini priči. Morda za sploh niso opazili. Gezenčar je takoj policiji sosedu in obvestil o groznem zločinu oblasti. Najprej so zasledili otroka, ki je izpovedal, da je videl več črn obloženih ljudi in to je bilo vse, kar so spravili iz njega. Preiskava je došla, da je moralo biti zločinca več in da so jim bile razmere v hiši dobro znane. V hišo so prišli kmalu postrastno okno. Svoje

žrtve so umorili s sekuro, z uspehom težke sekire so jim prebili lobanje. Ni še dognano, ali so morilec odnesli kaj denarja, verjetno je pa, da niso bili praznih rok. Znano je bilo, da posoja Gruberovića denar proti menicam in čudno je, da niso našli v njegovem stanovanju nobene menice. Ni izključeno, da so Gruberovića ubili njegovi dolžniki, ker je hotel izločiti njihove menice.

Mostič čez Savo pri Mednem

Ljubljana, 9. julija.

Banska uprava je pred kratkim odobrila pravila prometnega društva »Medno-Tacenc«, ki mu je namen, da poskrbi za boljše prometno zvezo v vsem okolišju Smarne gore s tem, da zgradi od postaje Medno preko Save brv za pešce, kolesarje in ročne vozčke. Tako bi se domačinom iz Vikre, Pirniča, Zavrha in Skaručine omogočila ugodna zveza z železniko postajo Medno, odprla pa bi se tudi izletnikom lagodna krožna pot za poset Grmade in Smarne gore. Do čim porabljajo sedaj izletniki, ki posejajo Smarno goro, cestno progo St. Vid—Vižmarje—Tacenc za pot tja in nazaj, bodo pošli, ko bo zgrajen nameravani mostič čez Savo, v dosti večjem številu svoje izlete lahko lepo zaokrožili. Načrte za mostič, na treh močnih jeklenih žicah visečih brv, slovečo na dveh opornikih, z razponom 80 m, je napravil g. inž. St. Dimnik. Osnutek je videti v izloženem oknu »Opreme« v pritižju nebotičnika. Za kritje stroškov bodo prispevali nekaj domačini in posestniki iz Medna, Vikre in sosednih vasi ter občini St. Vid in Tacenc. Za kritje ostalih stroškov pa se hoče pobrigati omenjeno društvo »Medno-Tacenc«, čigar ustanovni občini zbor se bo vršil še ta mesec v Ljubljani. Pričakovati je, da se bo tej obče koristni akciji pridružil čim večje število ljubljancov, zlasti oni, ki radi posejajo Smarno goro kot najlepšo izletniško točko ljubljanske okolice.

Prijave za pristop k društvu ali zagotovila za pristovoljne prispevke sprejemajo g. Iv. Cirman, posestnik in gostilničar v Mednem, Alojzij Knafele, železn. insp. v p. Orlova 6., dr. Dragotin Treo, odvmetnik, Tyrševa 1-a in Josip Wester, prov. inspektor v pok. Gorupova 4, vsi v Ljubljani.

Spominjamo se še, da sta se gospoda Cirman in Wester že pred leti takoj po otvoritvi postaje Medno za tako napravo mnogo trudila. Zeleti je, da se vsaj sedaj drugemu njegov lepi in javno koristni namen posreči.

Iz Trebnjega

— Josip Zajec na zadnji poti. Včeraj popoldne je bil na farnem pokopališču v Trebnjem pokopan nadučitelj Josip Zajec ob številni udeležbi občinstva in šolske mladine. Pogrebne obrede je opravil dekan g. Tomažič z duhovščino, ki je imel tudi lep spominski govor, a trebanjski pevski zbor je zapel pokojniku v slovo žalostinke. Pogreba so se udeležili vsi predstavniki tukajšnjih uradov, mnogo učiteljev in mnogi iz okolice Vel. Gabra, kjer je pokojnik polnih 49 let služboval kot odlični solnik. Naj mu bo lahka domača zemlja!

— Razpis. Občina objavlja, da sprejema strojno šola mornarice mladeniče v starosti 15 in pol do 18 in pol let in da je pravilno opremljene prošnje predložiti do 15. avgusta navedeni šoli. Vse podrobne podatke dobe zainteresirani pri pristojnih oblasteh.

— Poslovanje katastrskega geometra v Medvedjem selu bo dne 21. julija, 16. julija bo v Sevnici in 14. julija v Česnjem v na Ponikvah in v Trebnjem, vsakokrat z začetkom ob 7. uri.

— Komisijki ogled za izdajo stavbno policijskega in vodnopravnega dovoljenja za napravo kopališča v Temenici bo 11. t. m. ob pol 10. uri v kopališču.

Iz Celja

— Nesreča pri delu. V petek se je težko ponesrečil 32letni Karol Založnik, sin posestnika na Paki pri Vitanju. Pri delu ga je zgrabila žaga za levo roko in mu odtrgala kazalec in sredinec. Založnika so oddali v celjsko bolnico.

— Smrt vpokojenega častnika. V celjski bolnici je umrl v petek v starosti 58 let mornariški tehniški podpolkovnik g. Ivan Zitnik iz Poljane.

— SK Celje : SK Atletik 5 : 1 (4 : 0). V nedeljo popoldne je bila pri »Skalni kleti« odigrana med SK Celjem in SK Atletiki zaključna tekma za jesenski pokal Okrožnega odbora LNP. Pokal si je priporil SK Celje, ki je zaslužen zmagal v razmerju 5 : 1 (4 : 0). Tekma je bila zelo napeta in ostra. Moštvo Celja je tehnično in kombinatno znatno prekašalo. Atletike, ki so igrali zelo ostro in poškodovali več igralcev SK Celja. Gole za SK Celje so zabili v 6. minuti Zupanc in v 28. minuti drugega polčasa Marič. V 30. minuti Ahlik, v 33. minuti Marič, gol za Atletiko pa je padel v 36. minuti drugega polčasa. Sodnik je v 32. minuti prvega polčasa izključil igralca Ahlička, od 25. minute prvega polčasa do konca tekme pa je tudi Celje zaradi blese brnilca igralo samo z 10 možmi. Tekmo je sodil g. Svetek, ki se nikakor ni mogel zneiti in je razburjal igrače in občinstvo z nepravilnimi in nepravilnimi odločitvami. Tekmi je prisostvovalo okrog 400 gledalcev. S to tekmo si je SK Celje priporil pokal celjskega okrožnega odbora.

Iz Kamnika

— Proslava 50letnice menšijske godbe je bila velika in lepa prireditev, ki je privabila izredno mnogo občinstva od vseh strani. Pokrovitelja prireditve g. bana je zastopal višji svetnik g. Svetek. V sprejvodu, ki je bil popoldne po Mengšu, je koralo nič manj kot 9 godb in nad 150 narodnih noš. Toliko godbenikov in gostov se še nikoli ni zbralo v starodavnem Mengšu, za katerega je bila ta prireditev velik dogodek, ki bo ostal vsem udeležencem v najlepšem spominu.

— Volitve v Nevljah so končale z naslednjim izidom: Udeležba 405 volilcev (skoro 80 odstotkov). Oddanih je bilo za listo g. Franca Hočvarja (JNS) 67 glasov, za listo g. Ferdinanda Novaka pa 338 glasov.

— Nogometno srečanje starih in mladih Kamničanov je zopet privabilo lepo število gledalcev. Starejši nogometaši, ki že od lanskega srečanja niso nastopili, so bili zelo dobro razpoloženi in so zaigrali kakor včasih v mladih letih. To pot so vzeli stvar

kar z resne strani in so kmalu prišli v vodstvo 4 : 1. Ker ne morejo biti več tako vzdržni, so proti koncu nekoliko popustili, kljub temu pa so še vedno odšli kot zmagovalci z zelenega polja z rezultatom 6 : 5.

— Otvoritev Školskega doma v Radomljah bo največja šolska prireditev, kar jih je bilo zadnja leta v kamniškem srežu. Ob tej priliki bo radomeljski Sokol praznoval 15letnico ustanovitve. Za radomeljsko slavje vlada že sedaj veliko zanimanje.

Beleznica

KOLEDAR.

Danes: Ponedeljek 9. julija katoličani: Anatolija. Hvalimir, pravoslavni 26. junija.

DANASNJE PRIREDITVE.

Kino Matica: Pot v življenje.
Kino Dvor: Vihar na Montblancu.
Kino šiška: S. O. S. Ledena gora.
DEZURNE LEKARNE.

Danes: Mr. Kuralt, Gosposvetska cesta 10, in Sušnik, Marilja trg 5.

Izpod sita

Bog je najprej sebi ustvaril brado, pravi pregovor, in vsi vemo, kaj ta pregovor pomeni. Pretirana sebičnost je grda, pa tudi prevelika ljubezen do bližnjega ni dobra, ker človek z njo sebi in navadno tudi bližnjemu več škoduje, nego koristi. Srednja pot je vedno in povsod najboljša.

Po tem uvodu lahko preidemo k stvari. Kaj bi rekli, ljudje božji, če bi videli bogaše čevljarja ali nagega krojača? Kaj bi si mislili o mesarju, ki bi v polni mesnici glodal suhe skorje, ali o generalnem ravnatelju pivovarne, ki bi v najhujši vročini umiral od žeje? Smejali bi se takim belim vranam, z glavami bi majali, češ, ti pa niso pri zdravi pameti. Smejali bi se tudi Fordu, če bi ga videli, kako hodi po prašni cesti peš iz kraja v kraj. In smilil bi se vam prodajalec hrenov in kranjskih klobas, ki bi pri svojem vozičku trpel lakoto. Smilil bi se vam tudi šofer, ki bi moral brusiti pete za gospodarjevim avtomobilom.

Človek bi mislil, da se take anomalije pri nas ne morejo zgoditi, pa so se vendarle zgodile. Kaj bi rekli o ljudeh, ki druge prevažajo, sami se pa ne smejo voziti? Če bi se ne hoteli voziti, bi bila to prevelika ljubezen do bližnjega, tako je pa to samo normalna anomalija.

Samomor služkinje

Ljubljana, 9. julija.

Davi med 6.30 in 6.45 je mestni delavec Jože Plesničar pri zavornicah na Gradaščici zagledal truplo utoplenke. Spoznal je v nji Magdaleno Anderkul, služkinjo pri nekem profesorju v Gradaški ulici. H Gradaščici sta takoj prispela policijski zdravnik dr. Avramovič in dežurni uradnik Gregorič. Komisija je ugotovila, da gre za samomor in je odredila prevoz trupla v mrtvašnico pri Sv. Krištofu.

Služkinja je smela malo pred 10. zapustila stanovanje in odšla, ne da bi povedala kam. Najbrž ji je bilo slabo, ker so na njeni postelji našli sledove bljuvanja. Anderkulova je zapustila dve poslovnimi pisli, kjer pravi, da je življenje težko in da gre v smrt, ker že dolgo boleha. Pismu na mater je priložila 100 Din. Anderkulova je bila rojena 3. marca 1902 v Kočah, srez Kočevje, kjer tudi žive njeni sorodniki.

Iz Ptuja

— Ciril Metodov kres. Na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda sta tukajšnji podružnici GMD poskrbeli, da se na Panofama hribu zažgal vsakoletni kres. Velika grmada je ob 9. uri zvečer mogočno zažarela, da se je videl kres daleč naokoli. Tudi v bližnji in daljni okolici so zažigali kresove, zlasti po srih v naših Halozah. Slavnostni nagovor je imel na ti. sobotno množico predsednik moške podružnice g. dr. Senčar. Za zabavo pa je poskrbel ptujska mestna godba. Naše dame so marljivo postregle gostom v šotorih. Zadržna elektrarna je poskrbela za električno razsvetljavo in je nalašč za to prireditev napeljala na grč električni vod.

— Umrla je v tukajšnji hiralnici 72letna hiralna Lampol Julijana iz Dragučeve vasi pri Mariboru.

— Tatvina. Posestniku in gostilničarju Kuharju Antonu v Budini je bilo nedavno ukradeno iz šupe z voza železno dvigalo (vintar), vredno 500 Din. — Orožniki so tatu že izsledili in ga ovrhili sodišču.

— Ljudska knjižnica v Narodnem domu posluje vsak tork in petek od 18. do 20. ure. Knjižnica je pridobila mnogo novih knjig in se prijatelji dobrega čtiva opozarjajo na oznanilo okno, ki ga je knjižnica postavila na mestnem magistratu. Knjižnico urejuje knjižničar g. Plevnik Miha.

— Lekarniško nočno službo opravlja do vstetega petka 13. t. m. lekarna »Pri samorcu« (mag. phar. Molitor).

— Gasilsko službo ima do prihojne nedelje 15. t. m. četrti četa II. vod s čelnikom Alojzom Berličem in četarjem Conradom Vaupotičem, sofer Ervin Džanič, upravitelj Pihler Jurij, Ferdinand Stross in Andrej Pfeifer pa imajo reševalno službo.

Balkansko prvenstvo v desetboju

Sofija, 9. julija. AA. Bolgarska agencija poroča: Včeraj so se na stadionu »Jugonaka« v navzočnosti princa Kirila, predsednika sofijske občine in okoli 12.000 gledalcev začele vsebalkanske tekme v desetboju. Tekem se udeležujejo moštva Albanije, Grčije, Rumunije, Jugoslavije in Bolgarije. Tekme so otvorili s sviranjem himen zastopnikov držav in s sportno zaprisego tekmovalcev. Izidi so tile:

Tek na 100 m: prvi Buratović (J), drugi Dojčev (B), tretji Travlos (G); skok v daljavo: prvi Buratović, drugi Travlos, tretji Dojčev; met krogel: prvi Dojčev, drugi Saclani (R), tretji Travlos; skok v višino: prvi Buratović, drugi Travlos in Kalaj (J) s istim številom točk, tretji Dojčev; 400 m: prvi Dojčev, drugi Gogo (A), tretji Buratović; plansman prvega dne: prvi Buratović (J), drugi Dojčev (B), tretji Travlos (G). Po tekovanju so lahko atletski z vojaško godbo in z zastavami svojih držav odšli pred spomenik carja Osvoboditelja Aleksandra II. in položili vence. Tekovanja se danes nadaljujejo.

Danes velika repriza monumentalnega ruskega vefilma

Pot v življenje

To je največje rusko sodobno delo, monumentalne vsebine. To je film neprekosljive lepote in mogočih godbe in pesmi.

ELITNI KINO MATICA
Telefon 21-24

Predstave danes ob 4., 7½ in 9¼ uri. Nov Paramountov žurnal in Mickey miška.

DNEVNE VESTI

— **Diplomski izpit.** Na državni glasbeni akademiji v Zagrebu je položila diplomski (umetniški) izpit učenka profesorja Stančiča gospa Božica Vlasica-Novakovič, bivša dolgoletna učenka profesorja Janka Ravnika ter absolventka državnega konservatorija v Ljubljani. — Iskreno čestitamo!

— **Mariborski harmonikarji** na gostovanju po Hrvaškem Primorju. Poročali smo že, da so krenili mali mariborski harmonikarji na gostovanje v Hrvaško Primorje. Včeraj so prispeli v Bakar, kjer so bili pristočno sprejeti. Zvečer so nastopili pod vodstvom g. Susteršiča na vrtu hotela »Jadrana«. Bakar take prireditve že dolgo ni videl. Nastop mladih mariborskih harmonikarjev je privabil nad 1000 poslušalcev, med njimi tudi mnogo letovisčarjev, Čehov, Madžarov in Nemcev. Mali harmonikarji so zaigrali 36 pesmic in skoraj polovico so jih morali ponoviti, tako je bilo občinstvo navdušeno. Drevo nastopijo v Crkveni, kjer jim tudi pripravljajo pristočen sprejem in kjer njihov nastop gotovo ne bo prav nič zaostajal za onim v Bakru.

— **Kongres gledaliških igralcev** zaključen. Včeraj dopoldne je bil zaključen v Skopju kongres gledaliških igralcev. Po referatih so bili sporočeni zborovalcem sklepi ankete komisije, da se bo od gledališč v Novem Sadu, Osijeku in Sarajevu zahtevalo, naj uprave ne odpustajo starih članov. Sprejeti je bil predlog glede ustanovitve zadruga za štednjo. Končno je bila sprejeta resolucija, ki v njej gledališki igralci nastopajo proti karteliranju gledaliških uprav, ker posega to v življenjske interese gledaliških igralcev in gledališke umetnosti. Obejso se nameravajo zmanjšanje dohodkov bolnim članom. Zahtevajo se kolektivne pogodbe v sporazumu z združenjem igralcev preko njihovih borz dela. Prosvetno ministrstvo se naproša, naj odredi izplačilo zaostalih honorarjev. Zahteva se razveljavljanje odredbe glede znižanja plač poročenim igralcem; končno pa gledališki igralci protestirajo proti diletantskim družinam, ki delajo v škodo profesionalnih igralških družin.

— **Zahtev diplomiranih tehnikov.** Uduženje diplomiranih tehnikov je imelo včeraj v Beogradu izreden občni zbor, združen z nedavno ustanovljeno centralno združenja diplomiranih tehnikov iz vse države v Ljubljani. Beograjsko združenje je sklicalo izreden občni zbor v svrhu izpremembe pravil. Na njem so diplomirani tehnikarji zahtevali, da se jim prizna pravica do vpisa na tehnično fakulteto. Obenem zahtevajo, da se uredbi obrtnega zakona tolmačijo ugodneje, v kolikor se nanašajo na diplomirane tehnike.

— **Českoslovaški intelektualci** v Beogradu. V Beograd je prišlo 100 českoslovaških intelektualcev inženjerjev, zdravnikov, advokatov in mnogo slušateljev Karlove univerze v Pragi. Zveza jugoslovensko-českoslovaških lig je priredila večerjo v kavarni »Negotina«, kjer je bilo izrečenih več napitnic.

— **Kir na počitnice** v tiste človeka najnovjša številka pisane revije »Naša pota«, saj se komaj premagujemo, če ogledujemo krasne slike naših naravnih lepot in zanimivosti, še težje je pa držimo, da ne pohitimo na pot, če čitamo živahno in duhovito pisane opise raznih krajev in dežel. Raznolikost naše lepe jugoslovenske zemlje nam opisuje sam urednik Vladimir Regally, nato nas pa S. Stokan vodi tja, kjer rase dobro vino, namreč v oblagodarnem raj Preklicu, a Davorin Rjavljan nam po ribniško šegavo opisuje imenitnost dolenskih Aten. V deželo vrtine in krvi, v Bolgarijo, potujemo z ruskim pisateljem Vladimirjem Lebedevom, a na Poljansko in Selsko dolino nas opozarja dr. R. Andrejka. Pokrajino med Celjem in Sotlo po pravici imenujemo kraj, ki ga je bog ustvaril sedmi dan, vendar pa ta mični kot Slovenije še premalo poznamo, zato nam ga naj na drugič Regally opiše bolj obširno. Ogledamo si tudi še Rimske toplice sredi hladnih gozdov ter končno na poziv Mirka Pevaleka prav ravnjemo smučati na podstrežje in jih zamenjamo s kopalnimi hladnicami. Še tja gremo z Regallyjem, kjer se je pobratil polmesec s križem, nato se pa poučimo še o najnovjši kopalški modi, o knjigah in revijah ter o filmu in o drugih potrebnih stvarih, ki jih rabimo za pot. Tudi kratko povestico še prečitamo, a končno sklenemo, da se naročimo na »Naša pota«, ki prinaša prav vse mogoče stvari za propagando turizma, družbo, sport in kino. Sijajno opremljena revija je v resnici tako pestro in živahno urejevana, da se mora priljubiti v vseh krogih prebivalstva.

— **Tuberkuloza med šolsko mladino** v Zagrebu. Zdravniški pregled šolske mladine v Zagrebu je pokazal, da inklinira tretjina pregledanih k tuberkulozi. Večina od 8552 dijakov se jih je temeljito lečilo 3227. Od tega odpade na lečenje poškodbo 636, na kožne bolezni 556, na zobne bolezni 447, na tuberkulozo pljučnih žlez 497, bronhitis 308, grlo, nos in uho 270, angina 385, kirurški obolenja 138 in akutna tuberkuloza 135, akutna pljučna tuberkuloza 52 itd.

— **Dela na mednarodni fotografski razstavi** nagradjenih mojstrov je pričel v najnovjši številki objavljati naš »Fotoamaterec« in vsakdo se lahko preveri, da je rasosodiče pravilno izbralo največje mojstre sveta. Kakor se spominjamo, je zlato medaljo na ljubljanski razstavi dobil Indijec F. R. Ratnagar, ki v »Fotoamaterec« obdružuje njegovo čudovito sliko »Vihar« v temem vremetu. Najboljši česki umetnik-fotograf je dr. inž. Jan Lauschmann, kar nas mora preveriti njegov posnetek »V junjskem mesecu«. Med odlikovanci je tudi pejsnik morja A. R. Oudshoorn iz Južne Afrike, ki v svojo njegovo sliko spoznamo »Nepotunovnega besa«, a odlike kitajskega mojstra dr. Arturja Carvalha nam dokazuje njegov »Kitajski svečanik«. Tudi ostala vsebina »Fotoamaterec« je prav interesantna, zlasti pa opozarjamo na razpravo »Po-

dom vodovodne naprave pod posebnim vodstvom. Za hrano in pižamo je preskrbljeno, koda stane 5 Din. Prijava sprejema gosp. Bavdaj, Kreditna banka.

— **Vrnite knjige!** Mestno načelstvo v Ljubljani poziva ponovno vse one, ki so prejeli šolske knjige, da jih namudoma vrnejo socialno političnemu uradu, Mestni dom, II. nadstropje.

— **Legitimacije o brezposelnosti**, ki so bile izdane z veljavnostjo do 30. junija, se podaljšujejo pri mestnem socialno političnem uradu v Ljubljani.

— **Iz Z. motornim čolnom na Vrhniko** priredi Klub esperantistov v Ljubljani celodnevni izlet v nedeljo 15. julija 1934. Cena vožnje sem in tja Din 16, s kosilom na Vrhniko Din 30. Prijave sprejema in vsa pojava daja trgovina Leitgeb na Jurčičevem trgu. Esperantisti, udeležite se izleta polnočevitino, vabljeni tudi ostala javnost.

ZOBOZDRAVNIK

DR. SREČKO PUHER
ne ordinira do 19. avgusta.

— **Iz Vse brezposelne ročne in umske delave** poziva društvo »Dela in eksistence«, naj se javijo zaradi statističnega popisa v svrhu nameravane akcije proti brezposelnosti v društvenih prostorih v Čopovi ulici (dohod z Miklošičeve ceste).

— **Iz Napad na česti.** Krojaškega pomočnika Jakoba Verčca z Glince so neznanec včeraj na Opekarski cesti napadli in ga pretepili, da ima poškodbe na glavi in žrtvu. Prepeljan je bil v bolnico.

— **Iz Tatvine pri kopanju.** Včerajšnja vročina je zvalila na obrežje Save na tisoče kopalcev. Seveda so ugodno priliko izrabili podjetni šepari in so več premalo pazljivih kopalcev olajšali za denar, nekaterim so pa pobrali obleko.

— **Iz Seznam izgubljenih predmetov,** prijavljenih upravi policije v Ljubljani od 1. do 30. junija. 50 Din, 100 Din, 1000 Din in 300 Din, 1 denarnica s 450 Din, 1 denarnica s 150 Din, 1 denarnica z 220 Din, 1 denarnica v njej mala denarnica, mala vsota denarja, rožni venec, nekaj ključev, 2 para očal, žepni robc in zlat prstan, denarnica s 300 Din, denarnica v njej zlat prstan, 6 Din in legitimacija za mleko, gaseca se na ime Kržim Rozalija, ženska usnjata denarnica v njej 56 Din, gumijasta denarnica s 40 Din, listnica s srebrom okovana z monogramom »B. A. C.«, v njej je bilo 65 šilingov in legitimacija, gaseca se na ime Barillo Anton, rjava usnjata listnica z okoli 200 Din, listnica z 200 Din v njej je bilo dovoljenje za bivanje in zaposlenje, gaseca se na ime Kristančič Marjan ter razna spridevala, gaseca se na isto ime, ročna torbica v njej 20 Din in zastavljeni listek, otroška ročna torbica v njej mala denarnica s 7 Din 50 par in malenkosti, damska vojnena pletena ročna torbica v njej volnena pletena denarnica z okoli 130 Din, 2 ključa, n. 2 ročica, doč na torbica v njej okrog 150 Din, poštna poštozna, razni stroji in denarnica: 160 Din, 200 Din in račun na ime Kosmač Stanko, 114 Din v belem ročcu, zlasta damska zapetna ura z alikinstno zapetna ura, zlat uhan z briljantom, zlasta moška ura z debelo masivno verigo, moška srebrena ura z zlatom verigo, moška pozlačena zapetna ura na jermenu, zlasta zapetna s členki, na katerih so vgravirani angelčki, zlasta masivna zapetna z ročnim kamenčkom in briljanti, zlasta ženska gravirana zapetna, zlasta ženska stariška zapetna z diamantom v sredini (mat zlatu), zlasta damska veržna zapetna, zlasta zapetna z rubini, zlasta zapetna z velikimi členki, zlasta zapetna s srebrenimi krogi in črtni, zlasta široka masivna zapetna, zastavljeni listek številca 16138—1933, zast. listek št. 8049, zast. listek št. 8718, zast. listek št. 566, zast. listek št. 17306, zast. listek št. 8911, zast. listek št. 19099—1933, zast. listek št. 1416, zast. listek št. 640, zast. listek 18503, zast. listek št. 4857, ženski svileni dežnik, črn otroški dežnik, palica iz poprovega lesa, 4 mali blasajniški ključji št. 1, 2, 3 in 4, polnolito pero iz bisernice matice z napisom »Hahn«, evidenčna številka koleca 2572-33, prometna knjižica dvokolesa št. 2556, prometna knjižica dvokolesa št. 2556, srebrna zaponka v obliki podkve z letnico 1926, črna aktovka v njej 10 Din, evid. tablica dvokolesa št. 479-34, ženska črna obleka, kombinirana z belo-rdečimi pikami, avstrijski potni list, glasec se na ime Lustig Ivana, siv nov suknjič in načrt nagrobnega spomenika.

Danes vefilmi

Vihar na Montblancu
Krasota gorskih velikánov, divja pesem prirode, človek v boju z naravo.
Leni Riefenstahl, Ernst Udet
in Sepp Rist.
ZVOČNI KINO DVOR
Predstave danes ob 4., 7 in 9 uri
Cene 4.50 in 6.50 Din

Iz Trbovelj

— **Minister dr. Ulmanški** v Trbovljah. V soboto okrog 1. ure se je z avtom iz Zagorja pripeljal minister za šume in rude dr. Ulmanški v spremstvu rudarskega glavarja g. inž. Močnika in zastopnika ljubljanskega rudarskega glavarstva inž. Zupenčiča ter trboveljskega rudniškega ravnatelja g. inž. Loskota. Minister g. dr. Ulmanški se je peljal naravnost v novo bolnico, kjer je obiskal bolne rudarje, ki so jih spravili med gladovno stavko rudarjev iz jame. S posamezniki se je g. minister prijazno razgovarjal, kar je nepravilo na rudarje globok vtis. — Iz bolnice se je peljal g. minister v rudarsko naselbino Polaj, kjer je za trenutni izstopil ter se pogovarjal s tam bivajočimi rudarji in ženami, ki so mu potrdile svoje krize in težave. Nato je krenil g. minister z avtom v veliko delavsko naselbino na Tereziji, kjer se je v splošnih hišah razgovarjal z rudarji in ženami, ki so mu pojasnjevali delo in zaslužek ter življenje v današnji krizi. — Obisk g. ministra in njegov prijeten nastop v delavskih kolonijah je napravil na rudarsko delavstvo in tudi ostale sloje prebivalstva najbolj vtis, saj je to prvič v zgodovini Jugoslavije, da je aktivni rudarski minister posestil slovenske rudarske revirje ter se osebno razgovarjal z našim delavstvom o težkih prilikah v revirjih. Okrog 14 ure se je g. minister odpeljal proti Hrastniku.

Sokolska manifestacija na Viču

Razvite naraščajškega prapora. — Lepa, dobro obiskana javna telovadba

Vič, 9. julija.

Sokolsko društvo Vič je v soboto in včeraj svečano proslavilo svoj srebrni jubilej s lepo sokolsko manifestacijo, ki bo ostala s zlatimi črkami zapisana v zgodovini viškega Sokola. Ob svojem jubileju je prejel viški sokolski naraščaj prapor, kateremu je kumoval Nj. Vel. prestolonaslednik Peter. Viško občinstvo se je dobro zavedalo tega odlikovanja, ki ni veljalo samo viškemu Sokolu, temveč vsem občanom. Zato je tudi na zunaj pokazalo velike simpatije do sokolstva. Skoro razvseh hiš so plapolale trobojnice, simbol našega državnega in narodnega edinstva.

Bakljada

Na predvečer jubileja je bila ob 21. bakljada po viški občini, katere se je udeležilo članstvo in naraščaj ter številno občinstvo. Nekatere hiše so naravnost tekmovala, katera bo bolj razsvetljena, kakor vselej, se je izkazal stari Vič, ki je bil ves v lučkah, in pa Rožna dolina, kjer so bile nekatere hiše res krasno razsvetljene. Udeleženci povorka so navdušeno vzklkali kraljevskemu domu in Jugoslaviji, pa tudi občinstvo je navdušeno pozdravljalo sokolsko povorko. Pri bakljadi je neumorno svrila godba Sokola 4. Po prihodu povorke pred Sokolski dom, ki je bil razsvetljen z žarometi, je imel kratek nagovor starosta br. Rems, ki je na predvečer jubileja med navdušenimi ovacijami izrekel svoj pozdrav visokemu kumu prestolonasledniku Petru, nakar je godba zaigrala najprej državno himno, nato pa sokolsko koračnico.

Sokolska povorka

Na jubilejni dan so se vsrile na okusno okrašenem letnem telovadišču skušnje vseh oddelkov, ki so obetale lep popoldanski nastop. Popoldne ob 14. se je zbralo ljubljansko in okoliško sokolstvo pred Mest. domom, odkoder je krenila mogočna povorka po glavnih mestnih ulicah na Vič. Na čelu spreveda je korakala godba Sokola I, sledili so praporci bratskih društev Ljubljanski Sokol, Sokol II, Sokol III, Sokol IV, Ljubljana - Šiška, Štepanja Vas, Borovnica, St. Vid na Ljubljani, Vrhnika in naraščajski prapor Sokola II, za staršinstvom župe je korakalo članstvo v krogih, naraščaj, številne narodne noše, katerim je sledila sokolska konjenica z dvema praporoma in fanfarami. Občinstvo je že v Ljubljani simpatično pozdravljalo sokolsko povorko, navdušenega sprejema pa je bila deležna pri vstopu v viško občino v Rožni dolini, kjer je pričakovali goste viški Sokol s praporom in narodne noše. — Starosta br. Rems je izrekel gostom tople pozdrave, nakar se je pomikala povorka skozi Rožno dolino in Glince, obsuta s cvetjem, pred Sokolski dom, kjer je bil zbran oboji naraščaj in deca ter številno občinstvo. Članice v narodnih nošah so pripelale na prapore sveže lipove vence, med tem pa so se zbrali na odru zastopnik visokega kuma komandant 40. pešpolka brat Ljuba Zivanovič, zastopnik bana in podbana prosvetni šef br. Josip Breznik v sokolskem kroju, zastopnika župe podstarosta br. Krapež in tajnik br. Flegar, zastopnik komandanta divizije podpolkovnik brat Rudolf Knez ter zastopniki bratskih sokolskih društev. Starosta br. Rems je tople pozdravil odlične zastopnike, zlasti pa zastopnika visokega kuma polkovnika Zivanoviča, potem je bil izrekel med burimi ovacijami vdane pozdrave prvemu Sokolu v državi Nj. Vel. kralju Aleksandru in prestolonasledniku Petru. Enako so bili deležni toplih ovacij zastopnik komandanta divizije br. podpolkovnik Knez, bana dravske banovine br. Breznik in zastopnik župe uprave br. Milko Krapež. — Iskreno je pozdravil starosta tudi viške občane, ki so v vseh tednih dnehi pokazali, da je Vič res sokolski.

Razvite prapora

Govoru staroste brata Remsa je sledilo svečano razvite naraščajškega prapora. Zastopnik kuma polkovnik Zivanovič je razvil novi prapor, privezal nanj krasen dragocen svilen trak, darilo kuma. Čestitki je visokemu Sokolu k visokemu odlikovanju, ki je znova pokazalo, kako visoko ceni naš vladar sokolstvo. Izročajoč prapor bratu starosti, je izrekel željo, da bi novi naraščajski prapor vihral v ponos in čast kralja, sokolstva in domovine. Z vzklkom Nj. Vel. kralju, starosti SKJ prestolonasledniku in vsemu kraljevskemu domu je zaključil svoj govor, nakar je godba zaigrala državno himno.

Starosta br. Rems je sprejel novi prapor, se zahvalil zastopniku kuma ter ga izročil praporščaku naraščajniku Slavku Lazniku, ki je izrekel najprej iskreno zahvalo v imenu viškega naraščaja, potem je pa svečano objubil, da bo nosil prapor s častjo ter ga neomadeževan izročil svojem nasledniku. Starosta br. Rems je izročil kumu krasno darilo, da ga izročil prestolonasledniku Petru. Sledilo je pobratimstvo z ostalimi že v borbah preizkušenimi praporci, nakar je privezala na članice prapor viškega Sokola sestra Binca Thalerjeva lep spominski trak, darilo članice. Godba je zaigrala sokolsko koračnico, nakar je prvi čestital v kratkem in jedrnatem govoru župni podstarosta brat Milko Krapež. Omenil je lep društveni razvoj ter požrtvovalno in nesebično sokolsko delo. Tope besede je naslovil tudi na sokolsko mladino, ki je danes sprejela nov sokolski prapor in ki naj ga čuva, da ostane vekomaj neomadeževan in čist, da se tudi on pridruži skupini praporov ob zmagi vsega Slovanstva. Z željo, da bi sokolska ideja zajela ves naš narod, je zaključil svoj govor med višarimi ovacijami navzočih.

Iskreno in bratsko je čestital jublantu v imenu bana in podbana prosvetni šef br. Josip Breznik, ki je zlasti pohvalil neumorno delo viškega Sokola na periferiji Ljubljane in želel, da bi novi naraščajski prapor zbral pod svojimi okriljem vso viško mladino, ki bo delovala v duhu narodnega in državnega edinstva za dobro kralja, sokolstva in domovine. Vihar navdušenja je sledil njegovim besedam, Od-

Javna telovadba

Pred narodno solo je bil razhod, med tem pa se je pričelo polniti letno telovadišče. Godba Sokola I je priredila promenadni koncert od pričetka javne telovadbe. Na častni tribuni, ki je bila vsa v zastavah in zelenju in nad katero je med praporoma viškega Sokola visela slika Nj. Vel. kralja Aleksandra, so zasedli svoja mesta zastopnik kuma Zivanovič, zastopnik divizionarja podpolkovnik Knez, prosvetni šef br. Josip Breznik, savezni načelnik br. Ambrožič, župni podstarosta br. Milko Krapež, zastopnik mariborske župe br. Medved in podnačelnik br. Ciril Hočvar, častni starosta ljubljanskega Sokola br. dr. Murnik, stari sokolski borec br. Rohrmann, viški župan g. Petrovič z več odborniki, prvi starosta viškega Sokola br. Tribuč, predsednik br. Avgust Praprotnik, novi sokolski upravitelj br. Levstik ter staroste ljubljanskih in okoliških sokolskih društev.

Točno ob 16. je dal načelnik br. Bruno Borštnik znamenje za pričetek javne telovadbe. Godba je zaigrala koračnico in pod vzhodom pod godbenim pavilijonom se je pojavila moška deca (42), ki je v strunem koraku prikoralala na telovadišče ter nastopila z okrožnimi prostimi vajami, ki so za deca dokaj težke, prav dobro in skladno. Občinstvo je navdušeno pozdravljalo sokolsko mladino. Po dečkih je nastopila ženska deca (87) z okrožnimi prostimi vajami ljubko, skladno in v lepem kritju. Strumen je bil nastop moškega naraščaja (49) s prostimi vajami za pokrajinski zlet v Zagrebu. Zagoreli fantje so se dobro odrezali in bili deležni tople pohvale. Zelo dober je bil nastop ženskega naraščaja (48) z zletnimi prostimi vajami. Tudi naraščajnice so se odrezale s prostimi vajami skladno v splošno zadovoljstvo gledalcev, kar je dokazovalo navdušeno odobravanje. Obilo zabave in smeha so vzvzdile igre moške dece. Pri otrodi telovadbi je nastopilo 6 vrst in sicer vrsta Ljubljanskega Sokola na drogu, Sokola II na krogih, viškega na bradih, vrsta članice viškega Sokola v preskokih čez konja, ženskega naraščaja na nizki bradih in vrsta moškega naraščaja s parterno gimnastiko. Vse vrste so pokazale nekaj prav posebnih vaj med živahnim odobravanjem občinstva. Zelo lep je bil nastop članice (54) z zletnimi prostimi vajami. Članice so svoje vaje opravile skladno in v lepem kritju. Dobro so se odrezali tudi člani (57), ki so proste vaje opravili strumno in skladno med živahnimi odobravanjem občinstva. Komaj so člani zapustili telovadišče, so zaorili viharni vzklik »Zivela vojska!«. Pod vodstvom poročnika Hahjančiča je strumno prikoralala na telovadišče 42 vojakov 16. art. polka s čeladami na glavah ter skoro brezhibno izvedli 3 vaje s puškami. Povsem nekaj novega pa je bil nastop jezdnege oddelka viškega Sokola pod vodstvom načelnika br. podpolkovnika Maseka. Jezdni odsek je najprej pokazal nekaj vaj v jahanju čez zapreke, nakar je naraščaj jezdnege oddelka izvajal vltiziranje. Mladi jahalci so opravili svoje vaje odlično ter občinstvo ni štedilo s priznanjem.

Javna telovadba, ki je trajala pol drugo uro, je pokazala lep napredek Sokola, za kar gre vse priznanje vadiateljskemu zboru. S prav dobro obiskano narodno veselico je bil zaključen srebrni jubilej viškega Sokola. Številnim čestitkam se pridružujemo tudi mi z željo, da bi bilo delovanje viškega Sokola tudi v bodoče tako uspešno ter da bi zbral pod svojim okriljem vse, kar v resnici jugoslovensko in nacionalno misli. Po tej poti naprej — do zmage! Zdravo!

Lep sokolski nastop na Ježici

Stožice, 8. julija.

Današnji telovadni nastop ježenskega Sokola na prostoru župana br. Ramovža je po številnosti in kakovosti daleč prekosil vse dosedanje društvene nastope. To svojo marljivost, vztrajnost in obilno gorečnost naj Sokol krepko goji še dalje.

Telovadni nastop je bil lepo obiskan, dasi tudi še sedaj ni dosti popustil bojkot od gotove strani, ali je zato mladina v posebno lepem številu in pozornost pristvovala sokolskim vajam. Posebno pohvalo zasluži starejši bratje (9), ki so svoje razmeroma »nerodne« vaje s palicami izvedli prav učinkovito, jako skladno in s ponosom. Često smo že videli druge nastopati starejše brate, pa so navadno sami svoje vaje izvajali premalo resno, ali pa jih je občinstvo smešilo. Na Ježici pa so bile te vaje resne in so napravile na gledalce najbolj vtis, dokazale so, da je na Ježici pravi sokolski duh doma pri vseh letnikih sokolskega članstva. Toda na prihodnjem nastopu želimo videti tudi nastop starejših sester! — Vsi oddelki so nastopili uspešno, le da so vodnik preslabo spajali telovadce z godbo, ki je bila pod vodstvom brata V. Švajgerja res odlična! Moška deca (26) je nastopila skladneje in točneje kot ženska deca (24), pokazala je pa precej neizpolnjenih gibov. Ženski oddelki — članice (6) in naraščajnice (10) — so vendarle pri čeli naraščaji, vaje so bile dobre, razmerna skladne. Moški naraščaj (19) in člani (24) so vežbali najboljše. Igre dece (50) so bile živahne, primerne, orodne telovadbe naraščaje in članov je bila prav častna za Ježico, ki je postavila za današnji nastop 118 domačih telovadcev. Krepko dalje!

Grafologija.

Kritik: »Škoda, da je rokopiš gospoda X. tako nečitljiv. S tem se ne da nič početi.«

Šuga: »Tu je rokopiš gospoda Y. Kritiki: »To je zopet nekaj drugega. Ta se ne da čitati niti, če je pisan na stroju.«

Ponson du Terrail: 65

Lepa židovka

Roman.

Seržanta in njegove ljubice ni bilo več v krčmi. Za sosedno mizo sta sedela dva angleška mornarja. Ni bilo težko uginiti, da sta oba z ladje, ki je bila zasidrana v pristanišču in ki bi morala prav kmalu odpluti s tovorom vina v Ameriko.

Cez pol ure je Coarasse zapustil krčmo in odšel v pristanišče. Cez dve uri je bil zopet v krčmi, kjer se je setal z ječarjem, kakor je bilo dogovorjeno.

— Kako se godi našemu sivolasemu prijatelju? — ga je vprašal.

— Dobro, — je odgovoril ječar.

— Ali še vedno stanuje pri vodi?

— Da, upa pa, da se bo kmalu preselil. Prišel sem, da bi zvedel...

— Govoril sem z angleškim kapitanom, — je zašepetal Coarasse. — Vse je v redu. Ladja odpluje v četrtek zjutraj.

— Danes je ponedeljek.

— Da, tri dni imamo še časa.

— A mojih enajst tisoč frankov?

— Dobite jih, čim stopite na krov.

— Dobro.

Ječar se je za hip zamislil, potem je pa vprašal:

— Kaj bi ne mogla ladja odpluti, predno se zdani?

— Sidra začno dvigati ob petih zjutraj.

— Dobro.

— In z jutranjo zarjo odplujemo.

— Torej bo treba priti na krov vsaj dobro uro pred odhodom.

— Seveda.

— Sicer je pa najlažje pobegniti med tretjo in peto uro zjutraj.

— Kako to?

— Ob tem času v Chateau-Trompette vse spi.

— Razen vas?

— Da.

— Kaj pa straže?

— Teh se ni treba bati, ker večino ma sede v svojih kolibah in dremlijejo. Samo nekaj je, kar bi nam utegnili prekrizati račune.

— Kaj pa?

— Če bi prišlo guvernerju na misel določiti naslednika grofa de Blossa-

ca...

— Ah!

Coarasse se je zdelo odveč praviti ječarju, da bo grof de Blossac najbrž še tistega dne izpuščen; zato je zamrmral sam pri sebi:

— Ko bo grof zvedel, kaj smo stori-

li zani, se gotovo ne bo protivil baronovi osvoboditvi.

Ječar je bil bistre glave.

— Slutim, gospod, — je dejal, — da ste plemič in vaša obleka me ne more premotiti, ker vem, da ste preoblečeni.

Coarasse se je priklonil.

— In kar jaz slutim, — je nadaljeval ječar, — lahko slutijo tudi drugi in nerad bi videl, če bi naju videl kdo tako dolgo skupaj. Ali bi mi radi še kaj sporočili?

— Ne! Saj se bova še videla.

— Kdaj?

— V sredo zvečer.

— Tu?

— Ne, previdna morava biti. Ali poznate kak drug primernejši kraj?

— Seveda. V ulici Judaique je kavarna, kamor zahajajo bogati meščani iz vsega okraja. Imenuje se »Au Rendez-vous des deux Mondes«.

— To je pa res pohleвно ime, — je pripomnil Coarasse smeje. Velja torej! Ob osmih zvečer bom tam.

— Vse bo že pripravljeno, — je zatrdil ječar.

In odšel je.

Grof de Coarasse je ostal sam. Bil je zelo lačen in zaspan. Zato je naročil zajutrek in preselil se je k mizi pri vratih. Od te mize je lahko gledal skozi okno proti Chateau-Trompette in opazoval grajska vrata, ne da bi vzbudil najmanjšo pozornost. Čim se najem, je pomislil sam pri sebi, pojdem malo na izprehod in tako morda zvem, kako je učinkovito guvernerju namenjeno markizino pismo.

Toda Coarasse ni računal pri tem s spancem. Bila je že tretja prečutna noč in kmalu ga je premagal spanec. Pri zadnjem kozarcu vina je zaspal.

Toda spal ni dolgo. Komaj je dremal dobrih deset minut, ga je nekdo močno stresel. Coarasse se je prebudil in spoznal ječarja, ki ga je prestrašeno gledal.

— Vi tu? — je vprašal Coarasse začuden.

— Pojdite z menoj, — mu je zašepetal ječar.

In da bi krčmar ne opazil, da sta znana in da nekaj snujeta, je pripomnil glasno:

— Baš sem govoril z guvernerjem o vaši zadevi in povedal mi je, da vaši prošnji ne bo mogoče ugoditi.

Coarasse je spoznal, da se je pripetilo nekaj nepričakovane. Zato je brž odšel z ječarjem.

Zunaj mu je ječar dejal:

— Vse je izgubljeno!

— Kako to?

— Grof de Blossac je zopet svoboden!

— Hm.

— In guverner mu je zopet poveril prejšnje mesto.

— Zares?

— To pomeni, da se vrne v svoje prejšnje stanovanje.

— Hm.

— In da je s tem baronovo osvobodjenje onemogočeno.

Coarasse je skomignil z rameni.

— Če ni nič drugega, kar vas skrbi, se lahko pomirite.

— Kako? — je vprašal ječar presenečeno.

— Odgovorite mi samo na eno vprašanje. — Ali se more priti v grad?

— Z mojo pomočjo prav lahko.

— Torej pojdem z vami?

— In kaj potem?

— Čestitati hočem grofu Filipu de Blossacu k osvoboditvi.

— Kaj ga poznate?

— Saj je moj prijatelj.

— Oho!

Ječar pa s tem še ni bil pomirjen in pripomnil je:

— To še ni jamstvo, če mislite, da bi grof de Blossac...

— Tiho, — je dejal Coarasse. — Pojdiva! Bomo že videli.

Podnevi ni bilo težko priti v grad, kajti ječarju so bila odprta vsa vrata in nobena straža ga ni smela ustaviti. Tako je kaj lahko odvedel Coarassa v stanovanje grofa Filipa de Blossaca.

Grof se je bil pravkar vrnil. Guverner je bil odšel sam v trdnjavo Ha, da bi odprl jetniku vrata celice.

— Prijatelj, — je dejal in ga objel, — dal sem vas aretirati in odvesti v ječo samo zato, da bi vas obvaroval velike nevarnosti. Ta nevarnost je baš minila in zdaj ste svobodni.

In pokazal mu je markizino pismo, obenem mu je pa povedal, da si je hotel markiz de Beauverger končati življenje.

— A moja žena? — je vzkliknil grof.

— Kakšna vaša žena?

— Gospod guverner, pred tremi leti sem se skrivaj poročil s Samuelovo nečakinja Saro.

— Ta nepremišljeni korak vam bo odpuščeno glede na njeno presenetljivo lepoto. — je dejal guverner smeje. — Lahko jo boste privedli v Chateau-Trompette.

In guverner je takoj zapovedal, naj izpusti tudi žida Samuela. Grofa Filipa de Blossaca je pa odpeljal v svoji kočiji v Chateau-Trompette.

Grof se je jel hitro preoblečati, da bi mogel brž oditi v mesto in poizvedovati, kaj je s Saro in otrokom. Tedaj je pa prišel Coarasse.

Grof mu je segel v roko, rekoč:

— Dragi prijatelj, sprejmite mojo iskreno zahvalo.

— No, no, — je odgovoril Coarasse, — predno se mi zahvalite, morate zvedeti, kaj sem storil za vas.

— Ah, — je odgovoril grof Filip, — Snoči ste se borili zame. Z vašo in s pomočjo vaših prijateljev...

— O tem ni vredno govoriti.

— Kako da ne?

Coarasse se je lokavo nasmehnil in zašepetal:

— Rešil sem vas markize!

Grof je zadržal. — Markize? Kaj mislite s tem?

— Tiše, — je dejal Coarasse. — Saj ni v samostanu, ampak v ječi.

Morska in gorska bolezen

Zelo učinkovito sredstvo proti obema boleznima je krepka volja

Morska bolezen se sicer bistveno razlikuje od gorske, vendar sta obe enako neprijetni in mučni. Morska bolezen napade vsakega človeka vsaj enkrat, če se vozi po morju. Le redkim ljudem prizane in ne da se vnaprej povedati, kdo ji bo podlegel in kdo ne. Vzrok morske bolezni so pripisovali najrazličnejšim okolnostim. Domnevali so, da se med vožnjo po nemirnem morju drobne nepravilnosti v nepravilno premika. Drugi zopet so pripisovali morsko bolezen nenadnim motnjam vida ali optični prevari, zdaj se pa govori celo o posebnem zastrupljenju telesa. Najverjetnejši vzrok se pa zdi slabokrvnost možganov, kajti pri morski bolezni se je doslej še najbolj obnesla vodoravna lega telesa, enako dobro so pa učinkovali obkladki na glavo in druga sredstva, s katerimi se požene kri v glavo in poveča krvni pritisk.

Ni se pa treba morske bolezni bati tako, kakor se je mnogi boje. Morska bolezen namreč ne traja dolgo in zapusti v najslabšem primeru samo neprijeten spomin. Posebno se je bal morske bolezni zdravnik in obenem znani botanik Tillandsius v finskih mestu Abo. Nekoč, ko je bil še mlad, ga je napadla med vožnjo po morju huda morska bolezen, ki mu je zapustila tako neprijeten spomin, da ne samo da se ni upal več na morje, temveč je iz odpora do morske bolezni celo izpremenil svoj priimek v Tillands, kar pomeni toliko kakor »na kopnem«. S to izpremembo je hotel poudariti svoje navdušenje za suho zemljo pod nogami.

Enako neprijetna je tudi gorska bolezen, čeprav se pojavlja drugače, kakor morska. Užitek od gorske ture človeku večkrat pokvarijo dihalni organi, ki mu naenkrat odpovejo. Na gorskih turah je treba paziti na posebne potrebe človeškega organizma. Človek, ki živi večinoma v zaprtem prostoru, težko prenaša že bivanje v gorski vasi in mu ni treba niti plezati na visoke gore, da ga napade gorska bolezen. Človeku, ki dobi to bolezen, postane slabo, diha težko, srce mu močno utripa, čuti hudo utrujenost in ne more spati. Zato svetujemo v visoki ležeči švicarskih gorskih sanatorijih novim bolnikom, naj ostanejo vsaj tri dni v postelji, čeprav njihova bolezen tega ne zahteva, da se privadijo brez telesne utrujenosti gorskemu zraku in šele ko je ves organizem navajen izpremembe zraka, sme bolnik počasi delati manjše ture.

Zelo nespametno ravna ljudje, ki se odločijo takoj po prihodu v gore za naporno plezanje, ne da bi bili vajeni gorskih tur. Kdor si hoče v visokih gorah res odpočiti in jih ni vajen, naj si vsaj prvi dan privoščiti mir, naj čim več leži ali pa se le malo in počasi giblje. Čim se organizem privadi višji legi, prenehajo vse težave, izgine tudi utrujenost in če se ture in plezanje počasi in v pravilnem tempu stopnjuje, se privadijo živci naporu, ture ne utrujajo več človeka, temveč nasprotno, ga osvežujejo. Zelo močno in učinkovito zdravilo je kakor proti morski tudi proti gorski bolezni krepka volja, ki pomaga človeku vedno premagati ne samo telesne, temveč tudi duševne težkoče.

Ernst Torgler mrtev

Berlinski poročevalec »Daily Mail« poroča svojem listu, da so našli znanega nemškega komunističnega Torglerja v jetniški celici mrtvega. Torgler se je zagovarjal lani v decembru v procesu proti poizvedovalcem palače nemškega parlamenta, bil je pa oproščen, a vendar so ga pridržali v zaporu. Eni pravijo, da je umrl naravne smrti, drugi pa zatrjujejo, da so Hitlerjevi porabili ugodno priliko in so Torglerja v splošni zmešnjavi umorili. Težko bo dognati resnico, dokler ne pride v Nemčiji na krmilo vlada, ki se ne bo več bala za svoja dela sodbe javnosti, kakor se je boji Hitler.

Ernst Torgler je bil rojen 25. aprila 1893 v Berlinu in po poklicu je bil trgovski pomočnik. Od leta 1907 je bil politično organiziran v socialno demokratski stranki, ki ji je pripadal do leta 1916. Takrat se je priključil neodvisni socialno demokratski stranki, od leta 1920 je bil pa član komunistične stranke. Leta 1924 je bil izvoljen za poslanca na listi komunistične stranke. V parlamentu je bil zelo agilen in kazal je redke sposobnosti. V zvezi s požarom palače nemškega parlamenta je bil 1. marca 1933 aretiran in obtožen sorodelstva. Zaradi pomanjkanja dokazov je bil pa oproščen. Kljub temu je moral ostati v zaporu, ker je bil Hitlerjevemu režimu nevaren.

Zedinjenje Arabije

Sovražnosti med deželno kralja Sauda in Jemenom so bile te dni končane in sklenjena je bila obrambna zveza, kar pomeni prvi korak k zedinjenju Arabije. Med zmagovitim kraljem Abdul Aziz Ibn Abdul Rahman El Feisal Al Saudom in imamom Yohia Ibn Mohamed Hamud du Dinom je bila sklenjena pogodba »mohamedanskega prijateljstva«, ki se imenuje kratko taifski mirovna pogodba in ki naj zagotovi trajen mir med obema državama. V posebnih klavzulah je določeno, da se bosta obe državi v primeru nepredvidene nesreče podpirali in ustanovili skupno fronto proti vsakemu napadu na arabski polotok.

Vzrok sovražnosti je bila zasedba nekaterih pokrajin Arabije po četah jemenskega imana Ibn Sauda. To sporno ozemlje pripada zdaj definitivno Ibn Saudu in meje obeh držav so bile končno definitivno določene. Pogodba prinaša obema državama popolno neodvisnost in določa, da po sedanji razmejitvi ni več nobenega spornega ozemlja. V bodočih sporih bo odločalo razsodišče. Končno se proglašaja amnestija za državljane obeh držav, ki so med sovražnostmi pribežali k sovražniku. Pomen taifski pogodbe je ta, da se bosta smatrali obe državi v bodoče za en narod in da se obvezujeta skrbeti za blagor, mir in red v teh državah. Podpira naj se trgovina ter poštni in brzojavni promet, sklene pa naj se tudi carinska pogodba.

Nova meja med Arabijo kralja Sauda in Jemenom gre od obale Rdečega morja med Midi in Mossim proti severu k severozapadni meji Beni Yamah in dalje proti vzhodu do meje med Naka in Waar na eni strani in Yam na

drugi. Potem zavije meja proti jugu, na severu od nje je sedlo Marvan in ridske gore, od koder zavije meja proti vzhodu in se konča med Yamo in Hamadanom. Vse ozemlje južno od te črte pripada Jemenu, severno ležeče ozemlje pa deželi kralja Sauda. Nova pogodba velja 20 mesečnih let in med mohamedanskim ljudstvom je bila sprejeta z velikim navdušenjem. Splošno je prepričanje, da bo kmalu sledila podobna pogodba z Zajordanom in upati je, da se bo potem tudi Irak priključil zasnovani arabski federaciji.

Iz Kranja

— Začetek tujske sezone. V naših hotelih so se že pojavili prvi tuji, med katerimi je poleg Jugoslovancev tudi nekaj Nemcev iz Nemčije in Avstrije. Zadovoljiti se bodo morali žalibog s kopališčem na Savi, ker je bila preprečena gradnja novega kopališča, ki je prvi pogoj za uspešen razvoj tujskega prometa.

— Olepšava mesta. Tujsko prometno društvo v kratkem razpisalo ogled najlepše okrašenih oken v mestu. Nekateri gospodarji so že lepo okrasili svoja okna s cvetjem, vsaka hiša bi morala biti v cvetju. Zmagovalci pri tekmovanju bodo nagrajeni s priznanji. Okna urejujejo gospodarji s pomočjo naših vrtnarjev. Veletrgovec Ignac Andrašič je vzdignil svojo hišo za eno nadstropje. Tudi spediter Josip Lenardič bo povišal svojo hišo za eno nadstropje. Tujsko-prometno društvo je postavilo letos zopet nekaj napisnih in orientacijskih tablic v mestu.

— Vprašanje šmarjetne gore. Znano je, da ima Šmarjetna gora 19 lastnikov, ki imajo skupaj 35 deležev. Kljub temu pa je bila pot na goro zanemarljiva in brez klopi. V restavraciji na vrhu Šmarjetne gore so vse postelje brez posteljnine, da ne more nikdo prenočevati, čeprav so na razpolago tujske sobe in postelje. Treba bi bilo napeljati elektriko in preskrbeti večje število namiznih prtov. Tujsko prometno društvo je naslovilo vsem lastnikom poziv, naj prepuste ali prodajo deleže družstvu. Ker pa društvo nima dovolj denarja, bo kupila Šmarjetno goro kranjska podružnica SPD. Šmarjetna gora je visoka 634 m in bi bilo mogoče preskrbeti vsem posetnikom polovico voznino po železnici. Šmarjetna gora ima vse pogoje, da postane važna klimatična točka. Razen tega ima krassen razgled po velikem delu Gorenjske. Tujsko-prometno društvo in mestna občina sta že postavili večje število klopi ob poti na vrh.

— Spremembe pri orožniški četi. Na mesto dosedanjega komandirja kranjske orožniške čete podpolkovnika K. Mihajla Pavloviča je prišel iz Ptujja major G. Milan Cvetkovič. Pred dnevi je odšel na novo službeno mesto na otok Krk dosedanjí vodnik kranjskega orožniškega voda G. poročnik Borisav Rakič, ki je bil izredno priljubljen v svoji četi in pri meščanih. Zelimo mu mnogo sreče na otoku Krku!

— Pogreb Ivana Graiserja. V sredo popoldne so pokopali na kranjskem pokopališču gostilničarja in vinskega trgovca Ivana Graiserja s Klanca pri Kranju. Izredno lep pogreb je bil dokaz velike priljubljenosti pokojnega. V žalnem sprevodu je bilo mnogo meščanov, zlasti pa okolčanov. Za pogrebom je igrala gasilska godba iz Šenčurja, pevci iz Kranja so mu zapeli za slovo pod vodstvom G. Cirila Moharja.

Iz Maribora

— Za glavnega tajnika Udruženja mariborskih trgovcev je bil imenovan G. Franc Skaza, uradnik mariborske podružnice »Ljubljanske kreditne banke«. G. F. Skaza je diplomiran jurist in je v trgovskih zadevah zelo izkušen, saj ima dolgoletno prakso. Njegovo imenovanje toplo pozdravljamo.

— Pokvarjeni srebrni kovanci. S posebnim odlokom je finančni minister izdal nalog, da mora Narodna banka pokvarjene kovance po 10, 20 in 50 Din, ki jih stranke predložijo blagajnam presekati in jih vrniti strankam, ker fin. ministrstvo ne bo zamenjalo deformiranega kovanega denarja.

DEKLE
staro 21 let, ki zna nekoliko šivati, išče mesta. Baumkircher, Visoč, pošta Planina (Sevnica). 2261

NAJCENEJŠA KURJAVA
iz suhih bukovih, kratko rezanih odpadkov od žage. Dostavljajo tudi na dom. — Ivan Šiška, tovarna parketov, Metelkova ulica št. 4, telefon 22-44. 2262

HARMONIKA
(freiton), štirivrstna, troglasna, je po zelo nizki ceni naprodaj. Maribor, Mejna ulica 5. 2260

Tudi Vaša obleka bo kakor nova.

ako jo pustite kemično čistiti in barvati v tovarni

JOS. REICH
LJUBLJANA,
Poljanski nasip št. 4-6
Pralnica — svetilnikalnica

HRANILNE KNJIZICE
prvovrstnih ljubljanskih denarnih zavodov — (Ljubljanska kreditna banka etc.) jemljemo do preklica zopet v račun. — A. & E. Skaberne, Ljubljana. 2215

Za slabokrvne in oslabele je najboljšo sredstvo

»JADRANSKA KAPLJICA«
kri in moč tvoreče vino. Steklenica Din 17.-. — Zaloga: M. Ravtar, Ljubljana, Stari trg št. 19. 45/T

TRAJNO ONDULACIJO
naredi v eni uri z najnovejšim ameriškim aparatom brez vsakih bolečin za 80 Din samo salon Jurman, Miklošičeva cesta (pri sodniji). 2263

NUDIMO VAM
za majhen denar dobra oblačila.

A. PRESKER,
LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 14. 6/T

FOTOAPARAT
Voigtlander, jubilarco, odlično ohranjeno, z vsem priborom — poceni prodam. — Ogleda se: Pod Rožnikom, Cesta I, št. 9.

LETOVIŠČARJI!
Na Bledu se oddajo sobe z vso oskrbo. Cene nizke. — Pojanih daja: Jerica Azman, Bled I, Krekova cesta št. 88. 2231
Pozor! Pozor!

NAPRODAJ JE VEČ HIŠ
in tri dobro vpeljane gostilne ter več stavbnih parcel. — Vzamejo se tudi hranilne knjizice. — Natančneje pove lastnik kopališča Ježica pri Ljubljani.

MALINOVEC
pristen, naraven, s čistim sladkorjem kuhan — se dobi na malo in veliko v

LEKARNI DR. G. PICCOLI,
LJUBLJANA, Dunajska c. 6

2 LEPI REKLAMNI TABLI
frizerski, prodam. — Jurman, Miklošičeva cesta (pri sodniji). 2264

ŽENIN
NAJVEČJI GREH

Sedaj žene oblegajo teča človeka

Danes vsaka žena greši, če je videti nagubana in grda. Znameniti dunajski zdravnik in učenjak prof. Dr. Stejskal je pridobil iz mladosti živali nov proizvod, ki se imenuje Biocel. Z uporabo te vitalne snovi izginejo gube, koža pa postane čvrsta, sveža in mlada. Znamenite svetovne lepotic in igralke oblegajo sedaj tega človeka, ki je toliko storil za povrnitev mladosti. Sedaj se velike količine Biocela z Dunaja razpošilja po vsem svetu. Zaloge pa so omejene in nekega dne bi mogle nabave postati skoraj nemogoče. Pravi Biocel, dobljen naravno z Dunaja, je kombiniran sedaj z novo kremo Tokalon (rožnate barve). Če tudi to znatno zvišuje stroške izdelovanja kreme Tokalon, prodajne cene vsaj za sedaj ne bodo zvišane.

Nova krema Tokalon, hranilo za kožo (rožnate barve) hrani Vašo kožo ves dan ter pripoji puder na kožo, da je popolnoma neviden. Ta krema napravi Vašo kožo v nekaj dneh za tri nianse svetlejšo.

Vašo kožo vso noč s pravim Biocelom. Nova krema Tokalon, bele barve (brez maščobe) pa hrani Vašo kožo ves dan ter pripoji puder na kožo, da je popolnoma neviden. Ta krema napravi Vašo kožo v nekaj dneh za tri nianse svetlejšo.

Makulturni papir

proda
uprava »Slovenskega Naroda«,
Ljubljana, Knaflijeva ulica št. 5

Upravnika knjigovodjo

išče

ZADRUGA DRŽAVNIH USLUŽBENCEV
v Senjskem Rudniku,

ki bi bil knjigovodja in obenem tudi upravnik zadruga za njene prodajalnice v Senjskem Rudniku in Ravni Reki. Plača 2000 Din mesečno, stanovanje, razsvetljava in kurjava. Tudi ni izključena letna nagrada za dober uspeh.

Ponudbe s priloženimi referencami je treba poslati do 25. julija.

Nastop službe 15. avgusta.

Potrebna kavejca 10.000 Din za one, ki niso državni upokojenci.

5751